

преуспяването на нашето свещено начинание, всички ние при пълно единодушие взехме нужните решения по въпросите, обхванати по-долу, като се съобразихме и с необходимостта да се образува едно Привременно правителство. След като се видя и разбрахме, че народът ни мил не ще може да осъществи по мирен начин своето право на свобода, бе взето решение това негово право да бъде извоювано и придобито чрез оръжието" - гласи текстът в "Правилника".³⁸

"Размислихме ... да определим нашите отношения по между си", "при пълно единодушие взехме нужните решения", "бе взето решение". Едва ли подобно изтъкване на обсъждането на "Закона" би фигурирало, ако то не отразява реални разисквания, размисли, решения на революционната емиграция, която се заема с формирането и изпращането на чети в България през пролетта и лятото на 1868 г.

Още едно важно обстоятелство логично предполага предварителни обсъждания, размяна на мнения, уточняване на становища. "Законът" съдържа много съществени разпореждания за организацията на революционното движение. Новият момент в него за разностранните функции на Привременното правителство се появява неслучайно, а в резултат на обмисляне на изминатия път и на търсения на нова форма за централизирано върховно ръководство на революционното движение. А такива въпроси, засягащи една общност, се решават и изясняват от участниците в тази общност при съвместни обсъждания на техни събрания.

Като цяло податките в двата варианта на устава, носен от Хаджидимитровата чета, свидетелстват за събрание преди заминаването ѝ, на което дейците размишлявали, обсъждали залегналите в "Правилника" принципи, създаването на Привременно правителство, което да стои начело на "народните работи" и на ръководни органи за четите (войводи, съвет на войводите, четнически съвет), техните задачи, права и задължения.

Увереността ни, че в Румъния наистина се е състояло събрание, е подсилена от някои данни в доклада на австроунгарския консул в Русе Драгорич от 18 август до гр. Бойст. Както обикновено, неговите сведения трябва да са получени от турските власти, които пък се добрили до информация чрез шпионския си апарат. Най-напред Драгорич изразява известен скептицизъм към твърденията на турците, че четата е напълно разбита, защото те го обявявали вече на няколко пъти. Във връзка с това съобщава за "показанията на един от заловените", който заявил, че "преди четата да потегли от Букурещ трима търговци от Свищов конферирали с тяхните шефове", а преди това пътували, за да уредят пътя "за предприятието. Пак